

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

Справа «Рукас проти України»

(Заява № 15879/06)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

15 жовтня 2009 року

Рішення може зазнати редакційної правки.

У справі «Рукас проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *Голова*,

Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),

Райт Маруст (Rait Maruste),

Марк Віллігер (Mark Villiger),

Мириана Лазарова-Трайковська (Mirjana Lazarova Trajkovska),

Здравка Калайджиева (Zdravka Kalaydjieva), *судді*,

Михайло Буроменський (Mykhaylo Buromenskiy), *суддя ad hoc*,

та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), *Секретар секції*,

після обговорення за зачиненими дверима 22 вересня 2009 року, виносить таке рішення, ухвалене того самого дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу порушено за заявою (№ 15879/06), поданою проти України до Суду 3 квітня 2006 року громадянкою України пані Тамарою Василівною Рукас (далі — заявниця) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

2. Уряд України (далі — Уряд) представляв його Уповноважений — п. Юрій Зайцев.

3. 20 травня 2008 року Голова п'ятої секції вирішив направити заяву Уряду. Він також вирішив розглядати питання щодо суті та прийнятності заяви одночасно (пункт 3 статті 29).

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявниця народилась у 1940 році та проживає в м. Армянську, Україна.

5. 6 листопада 2003 року Армянський міський суд Автономної Республіки Крим стягнув з колишнього роботодавця заявниці — ВАТ «Сиваський анілінофарбовий завод» (далі — підприємство) на її користь заборгованість по заробітній платі в розмірі 1399,61 грн. У невстановлену дату рішення було виконано у повному обсязі.

6. 20 лютого 2004 року зазначений суд присудив заявниці 2206,56 гривень¹ відшкодування матеріальної та моральної шкоди, завданої невчасною виплатою заробітної плати. Рішення набрало законної сили. 24 березня 2004 року державна виконавча служба відкрила виконавче провадження.

7. 10 жовтня 2006 року підприємство було визнано банкрутом. Процедура ліквідації підприємства досі триває.

8. Рішення від 20 лютого 2004 року не було виконано через відсутність коштів у підприємства.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

9. Відповідне національне законодавство викладено в рішенні «*Ромашов проти України*» ((*Romashov v. Ukraine*), № 67534/01, пп. 16–18, від 27 липня 2004 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

10. Заявниця скаржилася на невиконання державними органами рішення суду від 20 лютого 2004 року. Вона посилалась на статтю 1 Першого протоколу до Конвенції, в якій зазначено наступне:

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права».

¹ Приблизно 209 євро.

А. Щодо прийнятності

11. Уряд стверджував, що заявниця не вичерпала національних засобів юридичного захисту, як це передбачено пунктом 1 статті 35 Конвенції. Зокрема, Уряд стверджував, що вона не скористалась своїм правом звернутись з заявою про визнання її кредитором у справі про банкрутство та не скористалася можливістю оскаржити бездіяльність ліквідаційної комісії у господарському суді.

12. Заявниця не погодилась.

13. Суд зазначає, що схожі заперечення вже розглядалися у низці попередніх рішень, прийнятих Судом (див. рішення у справах «*Сокур проти України*» (*Sokur v. Ukraine*), № 29439/02, від 16 грудня 2003 року; «*Сичов проти України*» (*Sychev v. Ukraine*), № 4773/02, пп. 42–46, від 11 жовтня 2005 року; і «*Трихліб проти України*» (*Trykhliv v. Ukraine*), № 58312/00, пп. 38–43, від 20 вересня 2005 року). Суд вважає, що у даній справі це заперечення має бути відхилено з цих же причин.

14. Суд зазначає, що скарга не є очевидно необґрунтованою у значенні пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також зазначає, що вона не є непринятною за будь-яких інших підстав. Отже, вона визнається прийнятною.

В. Щодо суті

15. У своїх зауваженнях по суті Уряд наводив аргументи, подібні тим, на які він посилався в аналогічних справах (див., наприклад, вищезазначене рішення *Ромашова*, п. 37).

16. Заявниця не погодилась.

17. Суд вже встановлював порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції у багатьох справах, подібних до цієї (див. рішення у справі «*Войтенко проти України*» (*Voytenko v. Ukraine*), № 18966/02, п. 55, від 29 червня 2004 року).

18. Розглянувши всі матеріали, які були надані, Суд вважає, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, здатних переконати Суд дійти іншого висновку у цій справі.

19. Таким чином, мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

II. НЕВИКОНАННЯ РІШЕННЯ ВІД 6 ЛИСТОПАДА 2003 РОКУ

20. Заявниця скаржилася за статтю 1 Першого протоколу до Конвенції на тривале невиконання рішення від 6 листопада 2003 року. Вона стверджувала, що рішення було виконано, але не надала жодної інформації щодо дати його виконання.

21. Дослідивши всі матеріали справи, які були надані, та в тій мірі, в якій він є повноважним вивчати заявлені скарги, Суд не виявив жодного порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції. Отже, ця частина заяви є очевидно необґрунтованою і має бути відхилена відповідно до пунктів 3 та 4 статті 35 Конвенції.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

22. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

А. Шкода

23. Заявниця вимагала сплатити їй заборгованість за рішенням суду від 20 лютого 2004 року. Також вона вимагала, щоб на суму заборгованості було нараховано індекс інфляції, проте не вказала конкретної суми. Крім того, вона вимагала 2000 євро відшкодування моральної шкоди.

24. Уряд погодився сплатити їй борг та висловив заперечення щодо інших вимог.

25. Суд вважає, що Уряд має виплатити заявниці заборгованість за рішенням від 20 лютого 2004 року як відшкодування матеріальної шкоди. Суд також відхиляє вимогу щодо нарахування індексу інфляції як безпідставну (див., *a contrario*, «*Максимиха проти України*» (*Maksimikha v. Ukraine*), № 43483/02, пункт 29, від 14 грудня 2006 року). Суд також вважає, що заявниця мала зазнати певної моральної шкоди в результаті встановленого порушення. Здійснюючи свою оцінку на засадах справедливості відповідно

до статті 41 Конвенції, Суд присуджує заявниці 1800 євро відшкодування моральної шкоди.

В. Судові витрати

26. Заявниця не подала жодних вимог щодо відшкодування судових витрат. Відповідно Суд нічого не присуджує.

С. Пеня

27. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу щодо невиконання рішення від 20 лютого 2004 року прийнятною, а скаргу щодо невиконання рішення від 6 листопада 2003 року неприйнятною.

2. *Постановляє*, що у цій справі мало місце порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявниці наступні суми:

(i) решту боргу за рішенням від 20 лютого 2004 року як відшкодування матеріальної шкоди;

(ii) 1800 (одну тисячу вісімсот) євро відшкодування моральної шкоди, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, плюс будь-який податок, який може бути стягнуто із зазначеної суми;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою та повідомлено письмово 15 жовтня 2009 року відповідно до пп. 2 та 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК (C. Westerdiek)
Секретар секції

Пеер ЛОРЕНЦЕН (P. Lorenzen)
Голова секції